

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname :
uitzending:
plaats :

bandnummer:

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 36: Het hoofd van Jut.

36-1
scene

————— VUURRODE LIFT:
TWOSHOT HILDEBR.+
BERTRAM (ZOEVEN)

HILDEBRANDT:
Hoelang duurt het nou nog?

BERTRAM:
Waarom vraag je dat aan mij?

HILDEBRANDT:
Nou, dan zullen we 't aan Ambtenaar
Ogterop vragen.
(PAKT HOED. BERTRAM HOUDT HEM TEGEN)

BERTRAM:
Laat dat. (KIJKT ONRUSTIG ROND.....)
Je kunt nooit weten. Of ze ons
niet..... (FLUISTERT)

HILDEBRANDT:
Wat? Of ze ons niet zien ...oh...oh
oh ja, ahum.
(SCHRAAPT KEEL. ZET HOED GOED)
Zien?... (KIJKT ROND) Hoe zien???

GLISSANDO. LIFT STOPT ZOEVENDE.
HILDEBRANDT TREKT GEZICHT OF MAAG
EVEN IN OPSTAND KOMT.

HILDEBRANDT: (IN STILTE, BENUWD)
Wat was dat?
Ik hoor niks meer!

BERTRAM:
We zijn aangekomen. Op de aardmarkt.
Denk ik. Nou... open de deur.

HILDEBRANDT: SLIKT. KIJKT RICHTING
CAMERA (KUCHT)
Oh... Oh...!

scene
36-2

_____ CUT LEADER

36ste aflevering:

HAMELEN:

TITEL OVER EERSTE SCENE

HET HOOFD VAN JUT.

tekst Harrie Geelen
muziek Joop Stokkermans
dekorontwerp Jan Koenraads
regie-assistente Peggy de Brij
produktie René Sleven
regie Tineke Roeffen

scene
36-3

BERTRAM EN HILDEBRANDT
ZIJN UIT LIFTKIST
GEKOMEN.
AUGUSTIJN EN RANONKEL
BEWEGEN ZICH BOMBASTISCH
EN BEDRIJVIG OM HUN HEEN
RANONKEL GOOIT WAT
CONFETTI OP, EN DUWT
HILDEBRANDT
KRANKZINNIG GROTE
LOLLIES EN BABELAARS IN
MOND EN ZOETE STAVEN IN
HAND.

AUGUSTIJN:
Welkom.
In uw broeken vol adel en pracht!

RANONKEL: (REUSACHTIG TRANSPARANT
RODE WIJNLOLLIE)
Hahah... Pak een zoete staaf en zie de
wereld rood, heerschap!
En bijt ineen babbelaar.
Hier een sabbelaar.
Een kieskauwer.
Een valse plak. Hahahah.

AUGUSTIJN:
Dit is plezier, dit is vermaak.
Hiér is amusement.
Zijn er nog meer?
(KIJKT ROND)
Buiten? Boven?

BERTRAM:
Nee, wij zij alleen.

HILDEBRANDT:
Met zijn tweeën.

AUGUSTIJN:
Hoe minder zielen, hoe meer vreugd!
Hahaha. Lik aan een zoete staaf
en vooruit met de schuit.
(OPENT ANDERE KIST.)
Heerschap?...

BERTRAM:
Wat wilt u nu.
Dat we daar verder in...

AUGUSTIJN:
Augustijn is mijn naam.
Ik leid u mijn Pretpark rond.

RANONKEL:
En het mijne. Haha.
(WIL BERTRAM IETS IN MOND STOPPEN.
BERTRAM ONTWIJKT VOOR ZOVEELSTE
MAAL)

scene
36-3

AUGUSTIJN:
Dring het heerschap niet op,
Ranonkel.
(STELT RANONKEL VOOR.)
Ranonkel ...en Augustijn.
Paleizen van Plezier.

RANONKEL:
Tenten van genot!

AUGUSTIJN:
Zalen van Zaligheid.

RANONKEL:
Molens van Vermaak!

BERTRAM:
Aangenaam.
Maar u weet niet eens wat wij k.....

AUGUSTIJN:
Aangenaam, aangenaam. Attraktief!
Hier heerst amusement.
Hier volgt voldoening!
Ranonkel glij de heerschappen voor!
Rond, zoals de molen draait.

RANONKEL:
Waarheen?

BERTRAM:
Wat gebeurt er met ons paleis.
Het staat nog... (WIJST OMHOOG.)

AUGUSTIJN:
(ALSOF HIJ ER NU PAS DENKT, WEER)
Ha. Uw bezit.
Met de kleine torens.
Laat staan!

BERTRAM:
We hadden dat... eh... boven bij
ons... ja...

HILDEBRANDT:
Het heeft grote waarde.

scene
36-3

AUGUSTIJN:
Waarde? Werkelijk? (RANONKEL KRAAIT
VERHEUGD)

HILDEBRANDT:
Het is uniek. Enig.

AUGUSTIJN:
Enig en uniek. Hoor je dat, Ranonkel!!

AUGUSTIJN TREKT AAN DIK HELLEKOORD

DE MOORKOP LOEIT.
DE UILEOGEN GLOEIEN OP
AUGUSTIJN GEBAART NAAR
VLOER (ZWENK)
OP VLOER IS SOORT
WINDROOS GESCHILDERD.
IN BINNENCIRKEL
FADET DE MAQUETTE IN.
HET ONDERKOELD
IJSROKEND ER OMHEEN.

BERTRAM:
Dat ging vlug.
Had u ons niet zó hierheen
kunnen halen?

AUGUSTIJN:
Enig en uniek!
Hoge klasse.
Amusement van de Bovenste Plank.
Maar niet veilig.
Dampen van Zomp.
Zij beklemmen de keel.
Voor zaken zijn zij mooi.
Maar voor u?
(SCHUDT NEE, LACHT VOL, KIJKT
WAAKZAAM NAAR BERTRAMS ONRUSTIGE
BLIK RICHTING KASTEEL)

BERTRAM:
Oh, het kan kwaad voor levende
wezens...

(HILDEBRANDT WIL BANG IETS
OPMERKEN, BERTRAM PORT HEM, OOK DIT
ONTGAAT AUGUSTIJN NIET)

AUGUSTIJN:
Amusant.
Komfortabel en genoeglijk!
Mag ik u noden.
In het gat.

scene
36-3

RANONKEL: (TEGEN AUGUSTIJN, ZELF
ONGEDULDIG EN BEDRIJVIG
AL IN DE KIST WACHTEND)
Waarheen glij ik vóor? (TRAPPELT)
Waarheen?

AUGUSTIJN: (VROLIJK)
Waarheen je wil - De zaal van
Lang en Breed.
Haah. De Molen!
De Wip! De Balk!

RANONKEL:
Ja. De Huilebalk.
Ga zitten op de Huilebalk en Hengel
naar een Woord van Troost.
(GICHELT VERRUKT, KIRREND)

BERTRAM:
Waarom vraagt u ons niet wat
wij komen doen?

AUGUSTIJN: (GEWILLIG)
Ah! Ranonkel. Kom naar buiten.
Waarom vragen wij niet, wat
de heerschappen komen doen?

RANONKEL: (HERHAALT DE VRAAG
GEHOORZAAM, UIT KIST KOMENDE)
Waarom? Ja, waarom?

AUGUSTIJN:
Het is niet hoffelijk.
Ranonkel, is dat hoffelijk.

RANONKEL:
Nee, dat is onhoffelijk!
(STAPT TERUG IN DE KIST. TEGEN HILDEBRANDT)
Hier, neem een kleffe stok!

scene
36-3

(HILDEBRANDT PAKT ZOVEELSTE
LEKKERNIJ ONZEKER AAN, KIJKT
HULPELOOS BERTRAM AAN, IN
VERONDERSTELLING MET IDIOTEN TE
MAKEN TE HEBBEN)

BERTRAM:
Maar wij komen zaken met u doen.

AUGUSTIJN:
Zaken? Werkelijk.

BERTRAM:
Staat het... dat paleis hier
wel veilig?

AUGUSTIJN: (RETHORISCH)
Veilig? Ranonkel, staat het hier
veilig?

RANONKEL: (IJVERIG)
Héel veilig!

AUGUSTIJN:
Veiliger kan het niet.
Pret zonder problemen.
Ik leid u rond in Augustijns
pasklaar pretpa....

BERTRAM:
Ik bedoel, kan er niemand anders
aankomen.

AUGUSTIJN:
Iemand. Hier is geen iemand. Één
tevreden gaat misschien, hier of
daar, waar is de tevreden gast,
Ranonkel, die zich vermaakt?
Geen zorg. Augustijn en Ranonkel!
Zalig zijn hun Zalen van Vermaak.
(DUWT HILDEBRANDT MET ZACHTE DWANG
IN KIST. SLUIT DEUR)

(OF RANONKEL RUKT
HEM HAASTIG EN BLIJ
DICHT)
DE MOORKOP BEGINT
OPEENS TE LOEIEN!
DE UIL KNIPPERT.

scene
36-3

AUGUSTIJN:
Ah!

RANONKEL: (KOMT KIST UIT RENNEN.
HILDEBRANDT ZIT ER NIET MEER IN.)
Alarm.
De molen.
(HOLT NAAR MOLEN)

BERTRAM:
Waar is Hildebrandt?

AUGUSTIJN:
Ranonkel, waar is het Heerschap,
waar is het gelaten?

ONMIDDELLIJK KLINKT
GEJENGEL CARROUSSEL
ERGENS VER WEG

RANONKEL:
Ogenblik. (IN LANG EN BREED.
STEEKT HOOFD IN GAT)

STEM RANONKEL:
Stap uit de molen, Hertogin van Falda.
Wie niet betaalt, wie niet maalt!

HERTOGIN: (RAMPZALIG, DWINGERIG)
Ik had al betaald?
Nu net toch. Een hele dukaat!

RANONKEL:
Hij is op.
Een nieuwe dukaat, en je draait weer.

HERTOGIN:
Het duurt zo kort, het duurt zo
kort tegenwoordig.
Laat mij langer draaien voor een
hele dukaat!

RANONKEL:
Op is op.
En als het op is, is het uit.

HERTOGIN:
HET was niet lang.
Vroeger duurde het zo heerlijk lang.

RANONKEL:
Eén dukaat.
In de gleuf en je maalt weer.

scene
36-3

_____ CARROUSSEL START

RANONKEL: (GICHELT)
Zo ja...

(HERTOGIN SLAAKT VERRUKTE....)
(BERTRAM HEEFT (INTERCUTTINGS)
AUGUSTIJN AANGEKEKEN.)

AUGUSTIJN:
Een gast.
Die zich vermaakt.
Ik leid u rond.
(GEBAART NAAR BERTRAM EN KIST)

BERTRAM:
Waar is Hildebrandt?

RANONKEL HAALT OP
ACHTERGROND HOOFD UIT GAT
EN ABRUPT ZWIJGT DE
PLAYBACKBAND MET
CARROUSSEL ETC.)

AUGUSTIJN:
Wij vinden hem!

BERTRAM: (TEGEN RANONKEL, INSTAPPEND)
Waar was u met uw hoofd?

RANONKEL:
Met mijn hoofd. Hihi. Ik sprak.

AUGUSTIJN: (HAASTIG)
Met een tevreden klant.
Vermakelijk en genoeglijk.
Duiken wij nu.
(SLUIT KIST)
Twee aan twee.

RANONKEL BLIJFT GRINNIKEN NAAR
DEUR. DRAAIT ZICH OM, KIJKT GRETIG
NAAR PALEIS.

RANONKEL:
Amusant!

scene
36-4

INTERCUTTING: KORT:
HOESTENDE EN
PROESTENDE KINDEREN,
LIDWIEN EN KONINGIN
IN PALEIS OOK
ONDERKOELD IJS,
DAT BINNENWALMT.....

scene
36-3

————— KINDEREN, LIDWIEN EN
KONINGIN KOMEN OP
ADEM VAN DAMPEN.

LIDWIEN: (MECHTIG)
Wat een verschrikkelijke... walm.....

KONINGIN:
Het zijn dampen van Zomp.
Wij kennen deze nog van onze
kursus Brouwen als meisje op het
Internaat voor Aankomende
Vorstinnen.
Het is een verboden Damp.
Kwade Kwalm.

LIDWIEN:
Nou en of. Ik vraag me af, wat er
ons gebeurd is.
We werden opgetild, heel snel,
dacht ik.

BAREND:
Zal ik eens aan het r....

LIDWIEN:
Nee! Hier jij.
Orders, van Bertram!

BAREND:
Jawel, generaal.

scene
36-6

OGTEROP:

Bij Bam. Ik houd mijn adem in.
Er is hier veel geschied. Ik herken
het niet meer.
De kermis is er nog, maar het
Pleizier lijkt mij eruit.

AERNOUT:

Een kouwe kermis.
En wat een rare attracties:
Wippen van Weifel.
En de Huilebalk.

OGTEROP:

Korrekt. De zaal van Lang en Breed.
Mij heugt alleen het Vrolijk Happen,
en het Olijke Gooien.
Met drie ballen, op een dom hoofd.
En het taart gooien naar de
Dikke Dame van Worp, gezeten boven
een bad met melk, met duizend vlin-
ders om haar hoofd.
Heel grappig. Heel grappig.

JUL:

Maar waar is Jut?

OGTEROP;

Korrekt.

scene
36-7

———— LACHSPIEGELSET
(ZAAL VAN LANG EN BREED)
TWEЕ KISTEN,
TWEЕ SPIEGELS ZWARTE
SET, EEN SPIEGEL
REKT IN DE LENGTE,
EEN IN DE BREEDTE.....

HILDEBRANDT STAAT MELIG WAZIG
EN DAAS GLIMLACHEND VOOR EEN
SPIEGEL.
WE ZIEN HEM DAAR NIET IN,
MAAR WEL IN DE ANDER, WAAR HIJ NIET
INKIJKT, ZEER LANGWERPIG WEERSPIEGELD.

HILDEBRANDT: (ZACHTJES, TEVREDEN)
Aha hahahahaaaaaaaaaaaa.....

BERTRAM STAPT MET ONGERUSTE BLIK
ACHTER AUGUSTIJN TEGELIJKERTIJD
UIT KIST.

AUGUSTIJN:
Pret en praal. De Zaal van Lang en
de Zaal van Breed.
Ah, zie hier, het hoge heerschap met
de Nobeles Broek.
Hij amuseert zich.

BERTRAM:
Hildebrandt.... HILDEBRANDT HEEFT
GEEN KONTAKT MET HEM.
Hildebrandt.... KIJKT EVEN NAAR
SPIEGEL. SCHUDT DAN HILDEBRANDT BIJ
SCHOULDERS. AUGUSTIJN ZIET DIT EN
HAAST ZICH ACHTERWAARTS ZACHT IN
KIST EN SLUIT DEUR.
BERTRAM HOORT WEGZOEVEN.....
SLAAT HAND VOOR HILDEBRANDTS OGEN
GEEFT HEM BIJV. KNIE ONDER BILLEN.

HILDEBRANDT: (SCHRIKT WAKKER)
Hu... he...?? Ah... dom spiegels... haha...

BERTRAM: (BIJT HEM TOE)
Niet erin kijken.
Die verdomde Augustijn, waar is ie.

scene
36-7

CUT:
VOLGENDE STUK DIALOOG IS
OPGENOMEN VIA
VERBREDENDE SPIEGEL.
WE ZIEN HOE BERTRAM
VERMIJDT IN RICHTING
SPIEGEL EN (DUS)
CAMERA TE KIJKEN,
EN HOE HIJ HILDEBRANDT
ER OOK AL MAAR VAN
WEERHOUDT.

HILDEBRANDT:
Het zijn lachspiegels.
Bijzonder grappig en... Kijk m....

BERTRAM:
Geeft niet.
Ik hou niet van spiegels, ik hou
niet van láchspiegels.
We hebben met spiegels nogal eens
wat narigheid gehad, weet je wel?

HILDEBRANDT: (KIJKT TOCH EVEN)
Maar dit zijn lach... spiehahahahah..
(DRAAIT VLUG HOOFD WEG)
haha... O jee.
Ik geloof dat er toch iets vreemds
mee is.

BERTRAM±
Merk je ook wat?

HILDEBRANDT:
Ja. Ik kreeg een raar gevoel van...
een... eh...
(KIJKT VLUG EVEN, DAN WEER WEG)
Precies ja... dát gevoel kreeg ik.
Haha! Háhahah!

BERTRAM:
(MET AFGEWEND GEZICHT)
Kun je je wat preciezer uitdrukken?
Wat gebeurt er met je, als je
erin kijkt?

scene
36-7

HILDEBRANDT:
Nou, ik v..voel me een bbeetje...
opgeblazen.

BERTRAM:
Kunst. Ga door.

HILDEBRANDT:
Wel prettig. Ik dacht:....
Waar maak ik me eigenlijk dik om?
Ik heb m'n eigen zorgen....
Ik moet wat meer aan mezelf denken.
(CHECKT IN SPIEGEL, WENDT ZICH
HISTERISCH LACHERIG AF---)
Ja..hahaha... Precies. Dat was hat.
" Zo van " laat het verder maar
waaien.
Lekker gezellig blijven lachen
om je zelf.
Heel tevreden gezellig gevoel.
Alles is mooi rond....
Kijk jij eens in dié spiegel daar.

BERTRAM: (DENKT STRAK NA)
O.K. Maar sla de handen voor mijn
ogen, als ik mezelf niet meteen
los kan maken van mijn
eigen spiegelbeeld.

HILDEBRANDT:
O.K. HOUDT HANDEN BIJ BERTRAMS
SLAPEN GEREED.

CUT: TEGENSTELLING
(KAN DUS AMPEX STOP ZIJN)
SHOT IN LANGMAKENDE
SPIEGEL. BERTRAM KIJKT IN
DEZE SPIEGEL DUS IN
CAMERA, HILDEBRANDT
HOUDT HANDEN KLAAR EN
KIJKT NIET.

scene
36-7

BERTRAM: GICHELT TERSTOND HISTERISCH
VERRUKT, MAAR VECHT INNERLIJK
KENNELIJK KRACHTIG TEGEN DE
VREEMDE AANVECHTINGEN
Hahaahahaha! (DRAAIT OGENBLIKKELIJK
HOOFD WEG)
Grote goedheid, wat een gevoel.
Je hebt gelijk.
Een belachelijk gevoel. Prettig.
Anders wel dan dat van jou.

HILDEBRANDT:
Raar he. Dik gevoel, he? Zeker?

BERTRAM:
Nee... Dun. Dunnetjes. Iel, mager gevoel.
Slank gevoel. Zo'n gevoel van:
"och" (LUCHTIG) en ...bah... (WEERZIN)

HILDEBRANDT:
Och en bah...

BERTRAM:
Een lang gezichtsgevoel...
Langetandengevoel-Vervelend.
Alles om me heen is vervelend.
Zo'n gevoel. (CHECKT EVEN LACHT.....)
Ahah. Ja... Ik dacht: Maak je dun, en
denk alleen aan jezelf, dan glijdt
het allemaal langs je kouwe
kleren weg.
(KIJKT, MOET ZO ERG LACHEN DAT
HILDEBRANDT HEM NU INDERDAAD MOET
REDDEN DOOR HANDEN VOOR ZIJ OGEN
TE HOUDEN)

BERTRAM:
(ADEMT ZWAAR...)
Dank je ...Precies zo'n gevoel.

scene
36-7

CUT:
NORMAAL TWOSHOT

HILDEBRANDT:

Nou dat is dan toch niet zo'n
ander gevoel als dat dikke gevoel
van mij.
Het komt uit de lengte of uit de
breedte. weet je. Maarre...

BERTRAM:

Je hebt gelijk.
Het zij gevaarlijke gevoelens.
Waar zijn die twee... (TUSEN TANDEN)
Ze zullen ons toch niet meteen al...
Ja natuurlijk.
Ze proberen ons er met opzet meteen
in te luizen.

HILDEBRANDT:

Dat wist ik vanmorgen al, dat dat zou
gebeuren.
Maar wij zij de aap.

BERTRAM:

Maar... waarom wantrouwen ze ons...
Heeft iemand hun... wisten ze dat we
komen zouden?
Weten ze van het paleis, van Jul
misschien... Rinse!

HILDEBRANDT:

Au!
D'r wordt op mijn hoofd gestampt.
En iemand trekt aan een haar.

scene
36-8

PALEIS:
KONINGIN EN LIDWIEN +
BAREND STAAN BIJ
VENSTER

KONINGIN:
Zijn wij alleen?
In deze ruimte, daarginds.....

LIDWIEN: (KNIKT, RONDKIJKEND)

KONINGIN:
Onbeheerd?

LIDWIEN:
Ze zijn volgens Barend, net als dat
reusachtige grote schriele mannetje
in die enorme kist daar verdwenen.
Barend en ik ook denken dat ze de zaken
ergens anders zullen afhandelen.
Op de aardmarkt.

KONINGIN:
Maar wij staan hier dus... alleen?

LIDWIEN:
Dat is zo, ja...

KONINGIN:
Wij zij weerloos....

LIDWIEN:
Bertram moet alles op alles
zetten, natuurlijk....

KONINGIN: (BEETJE BOOS)
Maar wij zijn Koningin.
Wij mogen niet wagen.
(GEDECIDEERD OPEENS)
Wij stappen uit!

LIDWIEN:
Wat zegt u?

scene
36-8

KONINGIN:
Wij heffen het been en
gaan door het raam.

LIDWIEN:
Wilt u het Paleis uit?
Maar Bertram heeft gezegd....

KONINGIN: (ZET ZETEL BIJ RAAM EN
WIL EROP GAAN STAAN)
Door het venster kunnen wij dat
muizenhol daar fluks bereiken.
Wij zijn de Koningin, mensje.
Mens Barend, wij willen een steun.

scene
36-9

_____ ZAAL LANG EN BREED

AERNOUT GICHELT MAAR JUL BEDEKT
ZIJN MOND KRACHTIG, OGTEROP PRAAT
BIJ KIJKGAT, LUIDKEELS

OGTEROP:

Mens Bier, mens Brom. Hoort mij een
ogenblik aan, bid ik u!

BERTRAM: BIJ HOED, HILDEBRANDT BUKT
ZICH, ZODAT HOED BIJ GEZICHT
BERTRAM IS.
Ja, ambtenaar Ogterop. (LEGT OOR BIJ
GAT TE LUISTEREN)

OGTEROP:

Wij hebben enige problemen gehad
met mens Koffij die van hier oók
in de spiegel een blik heeft
geworpen door ons kijkgat.
Maar daarover niet langer, nu.
Mij baart de toestand grote zorgen!
Grote zorgen!

BERTRAM: (KNIKT)

Ah. Ik ga daarin met u mee.

OGTEROP:

Helaas gaan wij met ú mee!
Op mens en baron van Laars hoofd,
meen ik.
Doch lijkt het u niet verstandig nu
meteen recht op ons doel af te
stoten?
Zo meende ik tenminste....

BERTRAM:

U bedoelt, op....

scene
36-9

JUL: OVER SCHOUDE OGTEROP
Jut!

OGTEROP:
Korrekt!

BERTRAM: (KNIKT LANGZAAM)
Jut zo spoedig mogelijk vinden....
Ik geloof dat het niet anders kan,
ja... Meteen maar op de man af...
vragen.
Ze dwingen desnoods.
We zitten volledig in de
VOORZICHTIG.... DE LIFTKIST ZOEMT....
Stil!
Hildebrandt: Doe of je dat gevoel
hebt!

HILDEBRANDT:
Welk gevoel..oh... dat gevoel.

OGTEROP DRAAIT ZICH OM NAAR
AERNOUT EN JUL: LEGT BUKKEND
VINGER OP MOND. JUL BEDEKT
AERNOOTS GICHELMOND

eigenlijk intercutting
met geluid andere shot
dat doorgaat.

AUGUSTIJN EN RANONKEL KOMEN
SCHATEREND UIT KIST.
MOETEN ONMIDDELLIJK VRESELIJK
LACHEN.
BERTRAM KIJKT SULLIG. HILDEBRANDT OOK

AUGUSTIJN: ZELFVERZEKERD
Ahahhha... Is het gebeurd.
Een tevreden klant ja..wat????
WUIFT ONZEKER VOOR BERTRAMS OGEN
TER KONTROLE

BERTRAM KIJKT HEM OPEENS KALM,
HELDER, IRONISCH AAN

AUGUSTIJN:
(ZWAKJES)
Haha... Amuseme....

scene
36-9

BERTRAM:
Waarom doet u dat?

AUGUSTIJN: (KRIJGT HAAST FLAUWTE VAN
SCHRIK. RANONKEL BIJ HILDEBRANDT OOK)

RANONKEL:
Ze babbelen.
Heb je in Lang en Breed gekeken
of niet?

AUGUSTIJN: (STAMELT)
Stil, koekoek.

BERTRAM:
Wat bleef u lang weg.
We hebben het wel gezien.
Gaan we verder?

LOOPT NAAR KIST OGENBLIKKELIJK IN
SPIEGELS OF ZE WEL WERKEN, MOET
TERSTOND HISTERISCH KAKELEND
LACHEN.
WENDT HOOFD IJLINGS AF.

RANONKEL:
Hij doet het nog wel.

AUGUSTIJN: (GEEFT HEM OORVIG)
Verder, hahah. Nog verder, meer
amusement.
Haha. De molens, de wippen, de balken...

BERTRAM:
Wat bedoelt heer Ranonkel.
Wat doet het nog?

AUGUSTIJN:
De spiegel. Hij weerkaatst.
Haha. Het licht.

BERTRAM:
Haha.

HILDEBRANDT:
Haha.

AUGUSTIJN:
Het evenbeeld. Aha.
Verder. Verder, Ranonkel, glij de
gasten v...

scene
36-9

BERTRAM:

Wij hebben eigenlijk niet zo veel
belangstelling meer.
Daar zijn we eigenaardig in.

AUGUSTIJN:

Is dat zo?....

HILDEBRANDT:

Wij hebben alleen maar belangstelling
voor één klein gemakkelijke!

RANONKEL:

De Huilebalk.
Hengelen naar een woord van...

AUGUSTIJN: (LEGT HEM ZWIJGEN OP)

BERTRAM:

Wij hebben een verhaal gehoord, het
hindert niet waar...
Over een speciale nieuwe attractie,
hier op uw aardmarkt.....

HILDEBRANDT:

En daar hebben wij oren naar.

BERTRAM:

Het betreft een hoofd... Een los
hoofd...

AUGUSTIJN: (STAART HUN AAN,
ZWAK LACHJE)

Ha.... Een hoofd.

BERTRAM:

Jut. Wij wilden het ruilen voor ons
paleis. Met levende inhoud.

scene
36-10

DE KONINGIN, LIDWIENTJE
EN BAREND HEBBEN HET
PALEIS VERLATEN.....
ZE STAAN ERGENS OP
GROND OF RICHEL, HALVE
METER BOVEN GROND,
PIEPKLEIN.
(DUS VIA CHROMAKEY
INGEPRIKT)
DE KONINGIN HEEFT RODE
MANTEL AAN.
(WOLKENTENUE NIET GOED
VOOR CHROMAKEY)

LIDWIEN:
Maar majesteit, we kunnen echt beter
wachten binnen, totdat Bertram
terugkomt.

KONINGIN: (BESLIST)
WIJ ZIJN MANNMOEDIG.
En wij kunnen niet blijven wachten,
en wachten... en wachten.
Wij zijn van een strijdbaar
geslacht.

BAREND: (HEEFT ALPINISTEN TOUW MET
HAAK OM SCHOUDER)
Majesteit. Vlug-Achteruit.....

ZE KOMEN (VIA CHROMAKEY)
RECHTS IN BEELD ACHTER
MUURTJE.
LINKS LANGS MUURTJE ZIEN
WE OP AFSTAND REUSACHTIG
GROOT TEN OPZICHT VAN DE
DRIE, AUGUSTIJN GEHAAST,
HANDWRIJVEND DOOR
BEELD RENNEN, UIT GAT, EN
LINKS UIT LOPEN.

KONINGIN: (LUID)
Waar gaat deze heer heen?

LIDWIEN+BAREND: (VERSCHRIKT)
Ssssjt.

KONINGIN:
En wie is hij.

LIDWIEN+BAREND: (VERSCHRIKT)
Ssjt!

scene
36-11

—————
RANONKEL: OPENT SLOT
POORTJE.
MET BOS SLEUTELS.
VEEL SPINRAG. BERTRAM EN
HILDEBRANDT STAAN
TE WACHTEN.

BERTRAM:
Niet zo'n vrolijk deel van uw
kermis, he?

RANONKEL:
De attractie is nog nieuw.
Hij is nog niet voor gasten.
OPENT POORTJE.
Haha. (NOODT HUN)
(ZE GAAN ER DOOR)

CUT: SOORTGELIJK SETJE.
ZE KOMEN IN EN STAAN
VOOR EENDER POORTJE.
RANONKEL GICHELT EN
OPENT OOK DIT.

HILDEBRANDT: (TEGEN BERTRAM)
Iets voor Aernout.

RANONKEL:
Wat?

HILDEBRANDT+BERTRAM:
Niets, ga uw gang.

scene
36-12

AUGUSTIYN: LOOPT OM PALEIS HEEN.....
Ik moet doortastend zijn. Haha.
Oppassen. Denken en
zwenken.
Er zou een vrouw komen met een paleis.
Dit zijn twee broeken is dat vreemd?
(DENKT)
Ja, dat is vreemd.
Is het geen probleem?
Ze zoeken die Molenzoon.
Dat klopt. Krijgen ze hem?
(DENKT)
Nee.
(LACHT VRESELIJK. GEZICHT
VERSTRAKT WEER)
Ranonkel zorgt voor hun.
Ik zorg voor dit.
Een verdieping lager ermee.....
STAAT OP, TREKT AAN TOUW,
VERRICHT ANDERE HANDELING
DIE MAGISCHER IS.

HET PALEIS FADER WEG....

scene
36-13

CU: LIDWIENTJE
(IN ZWART MUIZENGAT)

Het paleis verdwijnt.... Majesteit!

WE TREKKEN SCHERP OP
HAAR CU.

(DRAAIT ZICH NAAR KONINGIN OM)
ZORGELIJK MAAR VASTBERADEN

De Kinderen.

scene
36-14

LUIDE GALM
(WE HOREN GEKINGKING
VAN CIPIERSLEUTELS)

OGTEROP: (FLUISTERT)
Wij naderen daarginds, een honderd
meter van ons vandaan nu,
een kerker.
Reusachtig groot.....
Zo aanstonds zult ge-hopen wij uw
broer aanschouwen, vrouw Jut.
Beheers u dan wel,want....

scene
36-15

ERACHTER IS EEN
GETRALIED
VENSTERTJE

RANONKEL: MORELT AAN LAATSTE POORT,
MET LUIKJE DAT HIJ EERST OPENT.

BERTRAM: (KIJKT OM)
Waar blijft uw kompanjon. Augustijn?

RANONKEL:
Hij komt. Hij haalt goed licht.
(OPENT LUIK)
(KIJKT DOOR LUIK)
Molenzoon?
Molenzoon?

BERTRAM:
Is ...daar het hoofd?

scene
36-16

HOED: AERNOUT LEGT HSND OP
SCHOUDER JUL.
OGTEROP MAAKT NERVEUS GEBAAR

DE DOEK GLIJDT VAN KOOI

scene
36-17

SHOT ZO DAT WE
KUNNEN BINNENKIJKEN.
BERTRAM DOET
SCHOORVOETEND PAS
NAAR VOREN.
HILDEBRANDT VOLGT. (CU)
DRAAIT HOOFD AF.
ACHTERUIT.

RANONKEL:
Molenzoon?
Er zijn gasten voor je Molenzoon.
(OPENT POORT)

RANONKEL: (LOOPT NAAR EE HOGE
DEKSCHAAL ACHTER TRALIES)

RANONKEL:
Molenzoon, wordt wakker... en wees
amusant. Hihhi...
(PAKT SCHAAL)

scene
36-18

OGTEROP: (WANHOPIG BOOS)
Waarom draait mens Hildebrandt
op dit ogenblik zijn hoofd af!
Fluks achterkijkgat!

ZE HOLLEN DOOR HOED NAAR
ACHTERKIJKGAT.....

AERNOUT GILT,

DE DOEK GLIJDT NU
HELEMAAL VAN KOOI

Met hand op mond Jul

scene
36-19

——— CU:

WE ZIEN RANONKEL ZICH
SLINKS NAAR ACHTEREN BEWEGEN
NAAR DEUR.

BERTRAM:
Allemachtig!

HILDEBRANDT: DRAAIT HOOFD
Je schrikt niet erg.
Dat zal dus meevallen... aaaaaaah.

CUT:
OP SCHOTEL OP SIERLIJK
TAFELTJE STAAT JUT.
KNIPPEREND TEGEN LICHT.

scene
36-20

PIEPKLEIN (CHROMAKEY)
LIDWIEN KONINGIN EN
BAREND

LIDWIEN: (STAMPVOET)
Nooit, nooit nooit hadden we het
paleis moeten uitgaan.
Nu is die enge grote man er mee
vandoor. Weg. Door de vloer!

BAREND:
Dat was Augustijn.

KONINGIN:
Maar... als wij..als wij in het
paleis waren gebleven,
mensje Wien ...

LIDWIEN: (DRIFTIG)
Dat hadden wij moeten doen ja.
Dat is het enige wat wij hadden
moeten doen.
Nooit had ik naar ú moeten
luisteren!

KONINGIN: (OPGETROKKEN WENKBRAUW,
ONZEKER)
Maar Wij zijn de Koningin.

LIDWIEN:
Niet over MIJN kinderen!!!!

KONINGIN: (EVEN IS ER EEN PIJNLIJKE
STILTE)
Maar..als..als Wij in het paleis
waren gebleven, hadden wij dan veel
kunnen uitrichten mensje Wien?
Wij konden dan toch ook enkel
wat ...HUILT NU...dommedorissen en
LIDWIENTJE EN BAREND TROOSTEN HAAR..
en en slanterfantten, nietwaar!
Maar iets uitrichten konden wij
dan toch ook niet? Niet? Wel?

LIDWIEN:
Huilt u nu niet Majesteit...

scene
36-20

KONINGIN:

Wij zijn immers gering.
Wij bevinden ons niet eens op
eigen bodem.
Wij zijn maar losvast...
opeens.... (SNIKT)

LIDWIEN:

Toe... stil nu maar.

KONINGIN:

Wat hadden wij kunnen uitrichten
bij de korte mensjes.

LIDWIEN:

Kunnen we nu óók niet, Majesteit.
Wij weten niet eens waar wij precies
zijn.
Ja op de kermis, ergens.
Maar het zijn allemaal holen in de
aarde, verbonden door rare gangen...
nee tunnels... glijtunnels.

LIDWIEN:

Maar waar is bijvoorbeeld Bertram?
Wat doet hij op dit ogenblik?
En wat wil hij dat wij doen?
Ja, ik weet wat hij wil dat we doen.
Op de kinderen passen.

KONINGIN: (ONGELUKKIG)

Wij zijn uit ons huisje mens Wien.

BAREND:

Ah. Bertram en Hildebrandt redden
zich wel!

LIDWIEN:

Ach ja, wie weet. En Aernout en..

KONINGIN: (GLIMLACHT. DROOGT TRANEN)

Dat is waar. Lieve Deux is er nog.
Onze Lieve Deux!
Die waakt!

scene
36-21

BERTRAM EN HILDEBRANDT RAMMELEN
AAN POORTJE: GELACH RANONKEL!

BERTRAM:
Ranonkel, kom hier, kleine achterbakse..

HILDEBRANDT:
Help! Help! (KIJKT BENUWD ROND.
ALS HIJ RICHTING CAMERA KIJKT,
KIJKT HIJ HAASTIG WEER WEG.)
Heeelp!

BERTRAM: (SLAAT TEGEN VOORHOOFD)
En ik let nog zó op.
Ik let er nog zo op dat ze niet
opnieuw iets... Maar ja.
(KIJKT RICHTING CAMERA)
Dit was mij óók even teveel.
(KIJKT, SLIKT)

HILDEBRANDT: (WUIFT BENUWD RICHTING
CAMERA)
Goededag.

JUT (NOG OFFSCREEN)

CUT:
JUT OP TAFELTJE.
CHROMAKEY HOOFD

(MUZIEK)

INTERCUTTING:
BERTRAM EN HILDEBRANDT
KIJKEN ELKAAR AAN:
BERTRAM OPENT MOND OM
IETS TE ZEGGEN MONOLOOG
JUT KLINKT DOOR.
JUT: (VERVOLG)

CUT:
GICHELENDE RANONKEL BIJ
EERSTE POORTJE. STEIGERT
HAAST VAN PRET. IS TROTS
OP EIGEN SUCCES. IN VERTE
TATERT JUT.

JUT:
Attraktie, attraktie.
Het levend sprekend, babbelend hoofd!
Komt dat zien, komt dat zien.
Ga weg met die man met dat
muizenhaar, en neem die dikke big mee,
met die groene broek.
Hij heeft geen koek gewonnen.
Attraktie, attraktie!
Hierheen voor het hoofd.
Het levend sprekend Hoofd op een
bordje!

JUT:
Dit is uniek. Dit is nooit vertoond!
Amusement van hoge klasse.
Amusement van zeldzaam peil.

JUT: (VERDER WEG)
Dat is grappig, dit is vermakelijk.
Kom en bekijk.
En voel of het waar is. Het Hoofd
Alleen, dat leeft en spreekt.
Het eet en drinkt.

RANONKEL: (TROTS)
Augustijn! Augustijn! (HOLT WEG.)
Augustijn.....

scene
36-22

KINDEREN OP KLUITJE IN
PALEIS.
EN HOESTEN EN PROESTEN

KIND 1:
We zijn weer verhuisd.
Met het hele paleis.

KIND 2:
En Lidwientje en Barend en de
Koningin zijn niet binnen.

KIND 3:
Dus wij zijn allemaal op ons eentje.

KIND 1:
En waar?

scene
36-23

BERTRAM HILD BIJ
TRALIES WAARDOORHEEN
VIA CHROMAKEY OP
SCHOTEL AANWEZIGE HOOFD
VAN JUT

BERTRAM:
Jut. Luister, Jut!

JUT: (TATERT ONVERDROTEN VOOR ZICH
UIT, OP SCHOTEL)
Jajajaja... Attraktie. Amusante
gebeurtenissen.
Het hoofd dat eet en spreekt.
Maar niet voor die heer met dat
apenhaar!
Konsternatie. Konsternatie en
opwinding. Dit is uniek.
Dit is nog nooit vertoond.
Het Hoofd Alleen, dat spreekt
en slaapt.

HILDEBRANDT: (LUID ERDOORHEEN)
Dit gaat wel. (KWEKT MET HANDEN
VOOR MOND....)
Maar hiér is ie een beetje verstopt.
(WIJST OP OREN)

JUT: (VERVOLGT)
Treedt binnen en Gaap aan: Een hoofd
op een hals,
Het eindigt bij de kraag!

BERTRAM:
Jut! Wij komen je redden.

JUT: (ONVERDROTEN)
Maar haal die man met die
lodderogen hier vandaan.
Attraktie! Attraktie.
Het hoofd alleen dat leeft en
ademgeeft.

scene
36-23

BERTRAM:
Jut!

HILDEBRANDT:
Heeft geen zin.
Valt niet mee te praten.

JUT:
Dit is amusement. Dit is attractie.
Hier staat het verstand stil.
Het Hoofd leeft, het Hoofd dat hapt.
Het Hoofd dat hijgt.

BERTRAM:
Jut. We komen namens je zuster Jul!

JUT:
Komt dat zien, komt binnen.
Het eerste en enige....
(KIJKT OPEENS BERTRAM OPZIJ AAN.)
Wat?

BERTRAM:
RUSTIG. SCHEVE GRIJNS NAAR HILDEBRANDT
Zet je hoed eens af, Hildebrandt?

scene
36-24

— EEN KIND HURKT IN
PALEIS ONDER RAAMKOZIJN.
IN RAAM CHROMAKEY
INVULBEELD± EXTREEM CU
GEZICHT AUGUSTIJN DAT
GULZIG NIEUWSGIERIG
BINNENKIJKT.
enge muziek

ONDERTUSSEN:
BRENGT HOOFD OPZIJ,
ZODAT VENSTER EVEN
ZONDER CU IS, MAAR VAAG
STUK DECOR UIT VERTREK
AUGUSTIJN GEEFT.
STEM GAAT UITERAARD DOOR.
HET KIND NEEMT KANS WAAR
EN RENT GEBUKT RICHTING
CAMERA TOT BIJ BANK.
MOET ER DAN ACHTER
DUIKEN WANT NET KOMT
OPNIEUW HOOFD

AUGUSTIJN:
Mwahahahaah hahaha! Ziezo! Geregeld!
Nu de attractie die ze zelf hebben
meegebracht. Mooi! Attraktief en
voornaam. Maar waar is de humor?
Ik zie geen bange kleine bewoners,
zoals me beloofd is.
Zij van Grasp zei toch: het was
bewoond.
En dat is amusement.
En de lange broek zei het ook.

AUGUSTIJN:
Bange bewoners. Levend, levende inhoud!
Bevend publiek. Daarom wordt gelachen.
Maar hier zie ik niets.

GAAT VERDER NAAR VOLGENDE RAAM
KIND RENT VERDER BEELD UIT, MAAR
AUGUSTIJN KOMT NU METEEN ERUG EN
VANGT KENNELIJK NOG NET GLIMP OP:

AUGUSTIJN:
Ah! Wat was dat??? Kom hier. Hier!
Laat je zien!
Hahah. Humor! Hahahaha!

scene
36-25

DE HOED:
DE BODEM (INDIEN
ZICHTBAAR) MOET NIET
LANGER DE HAARDOS VAN
HILDEBRANDT VERBEELDEN!..
HET IS DE GROND IN DE
KAMER WAAR JUTS HOOFD
STAAT)

WE TREKKEN TERUG VAN
EXTREME CU OGTEROP,
MIDDEN IN SPARTELEND
KLUWENDE FIGUREN, DIE
ALLE BOVENOP PIEPENDE
HILDEBRANDT LIGGEN, ZE
ZIJN WEER ALLEMAAL
NORMAAL VAN FORMAAT.
DE VOGEL LORRELEI
FLADDERT IN KOOI
WAAROVER GEEN DOEK.

OGTEROP:
Bij Bam! Wat geschied? Bij Ambam
en Knar!

HILDEBRANDT: (BENAUWD)
HELLP. Bertramamm help!

BUITEN HOED (STEM BERTRAM)
Allemachtig, wat is dit?

AERNOUT:
Help. Hildebrandt, Hildebrandt?
Waar ben je... trap niet op ons..
Hildebr.. (HEEFT OPEENS
OVEREINKOMENDE HILDEBRANDT VIS A VIS.
HIJ ZIT NOG OP HEM) ...Oh?

JUL:
Jut! Jut???? (BLIJFT DIT AF EN TOE
ROEPEN. ZE LEEFT DUIDELIJK IN EEN
EIGEN EGOCENTRISCHE GEDACHTENWERELD.)

OGTEROP:
Bij Bam, waar zijn wij thans?

BERTRAM: (BUITEN)
Hildebrandt! Aernout? Aernout?
Wat is er gebeurd. Ambtenaar Ogterop?

scene
36-25

OGTEROP: (LUID)
Hier zijn wij, mens Brood, doch wat is
er met mens B... (ZIET HILDEBRANDT
NU OOK) ...Mens Brom, baron van Laar!
Hoe komt ge in onze hoed?
We zaten toch op uw hoo...
(BETAST ZICH) ... (VOELT HOE HARD
GROND IS,,)
Zijt ge... Zijt ge óok gekrompen???
(STAART HEM ONTZET AAN)

AERNOUT:
Neehee! Weet u wat er gebeurd is?

HILDEBRANDT: (KWAAD)
Nee!

AERNOUT:
Jij ramt je hoed van het hoofd.

HILDEBRANDT: (KWAAD)
A. Dat moest ik van Bertram.
Om jullie te laten zien aan dat hoofd
van die jongen.
Wat is het hier donker. Ik moet mijn
hoed van mijn hoofd nemen van
Bertram, want dat hoofd van die
jongen moest jullie zien.

JUL: (INTUSSEN) ROEPT JUT
Jut! Waar ben je?

AERNOUT: (VROLIJK TEGEN HILDEBRANDT)
Precies.

scene
36-25

HILDEBRANDT: (KRIBBIG)
Wat zeur je nou met je "precies".
(GAAT DOOR)
En toen tilde ik netjes mijn hoed
van mijn hoofd (TILT QUASI) en toen
voelde ik opeens een ontzettend
zwaar gewicht een druk op mijn hoofd
en hakken en ik laat van schrik
m'n hoed los. Moest ik ook wel
(DUIMT OP GEVAARTE)
en het wordt pp..pikkedonker om me
heen en jullie liggen met zijn
drieën boven op me.
Met z'n drieën!!!

AERNOUT:
Boven op jouw! (VROLIJK)

OGTEROP:
Boven op u, bij Bam! Boven op u.
Het is gelukt!

BERTRAM:
Wat? Wat is ...

AERNOUT: (HOUDT KOOI VOOR GAT TRIOMF)
Lorrelei heeft gebabbeld. Dat heb ik
hem geleerd.
Hij zag licht, en toen zei hij
dij met mij.

scene
36-26

CUT: EINLEADER:
KUNT U MIJ DE WEG ETC
TERWIJL TITELS ROLLEN ZIEN WE
HOED VAN BUITEN.
HIJ WORDT OPGETILD
JUL AERNOUT EN OGTEROP EN
HILDEBRANDT KRUIPEN ER
ONDER UIT...
SHOT DUSDANIG DAT WE NIS
MET JUT NIET MISSEN,
DUS UIT ZIJN STANDPUNT
BIJV. AF EN TOE
INTERCUTTING STRALENDE
JUT.....
OF ALLEEN OP EINDE

CREDIT: VOLGENDE KEER

"DE GATEN VAN WAR"
